Til musen

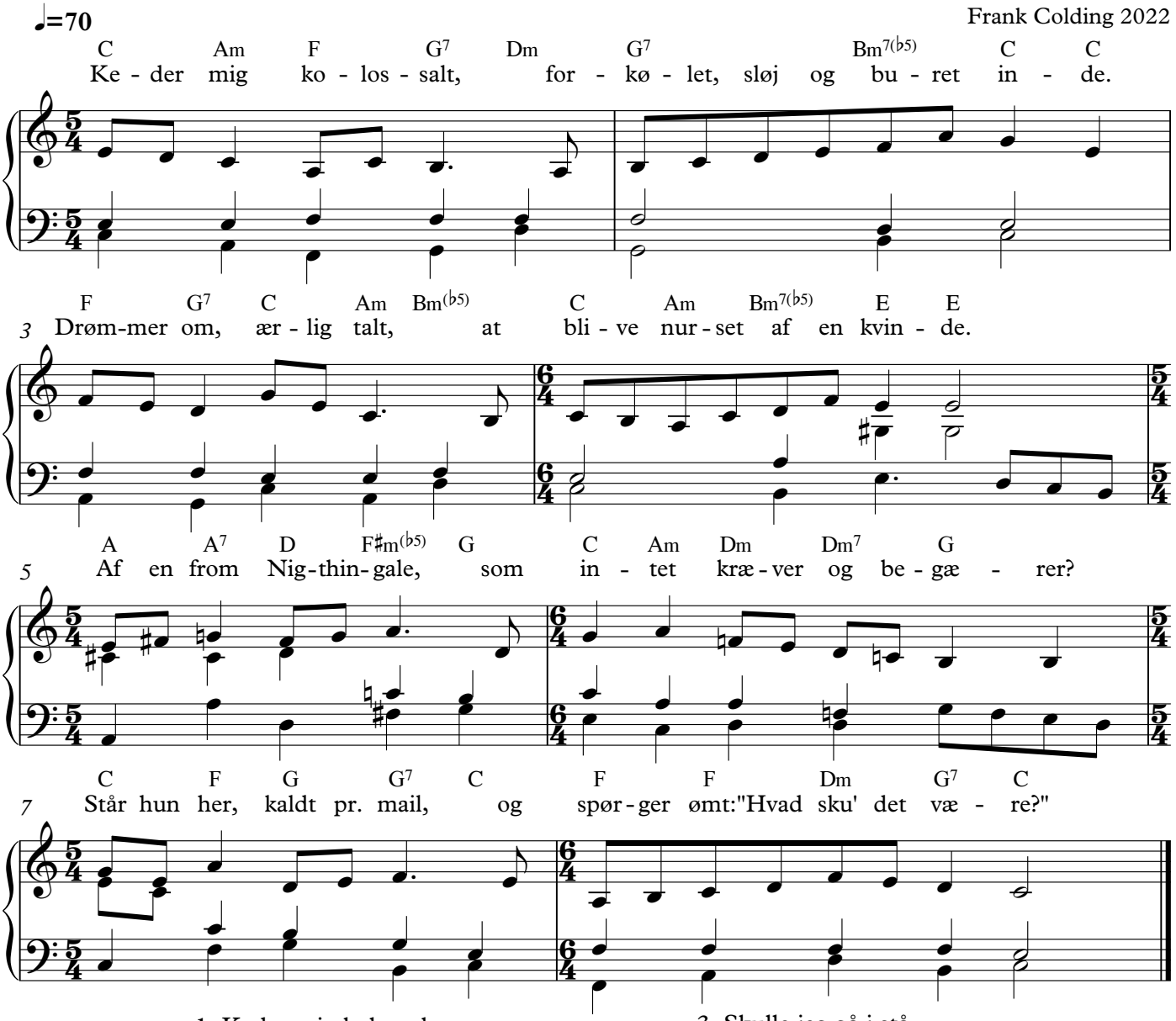

1. Keder mig kolossalt,
forkølet, sløj og buret inde.
Drømmer om, ærlig talt,
at blive nurset af en kvinde.
Af en from Nightingale,
som intet kræver og begærer?
Står hun her, kaldt pr mail,
og spørger ømt: ”Hvad sku’ det være?”

2. Hvilken skør fantasi:
hun spiller harpe for Sankt Peter.
Holder det, skal vi sig’:
så meget som en millimeter?
’Singlemand’ er den vej,
jeg her på jorden kultiverer.
Som mig selv møder jeg
familie, venner og kolleger.

3. Skulle jeg gå i stå,
herhjemme i mit digterkammer,
dukker ud af det blå
min muses råb og hjerte-flammer.
For hun bor dybt i mig,
hun er min kvindelige side.
Hun er kunst, liv og leg,
som atter får mig til at gide.

4. Hun er muld for min ånd,
det sprog, som fyldepennen skriver,
af min krop, ved min hånd,
hvor uro kommer, væren bliver.
Gyldenrødt efterår,
nu hviler sig Naturens Moder.
Mærker, vort hjerte slår,
det heler mig, min søster, broder.

Frank Colding 27. september 2022

Copyright © 2022 Frank Colding